

Consiliul
Uniunii Europene

Bruxelles, 23 mai 2018
(OR. en)

9058/18

Dosar interinstituțional:
2016/0361 (COD)

EF 138
ECOFIN 434
CODEC 814

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Delegațiile
Subiect:	Propunere de REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții - <i>Textul de compromis al Președinției</i>

În continuare, se pune la dispoziția delegațiilor un text de compromis al Președinției cu privire la propunerea menționată în subiect, care urmează să fie prezentat Consiliului la 25 mai 2018.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

---

¹ JO C [...], [...], p. [...].

² JO C [...], [...], p. [...].

întrucât:

- (1) Consiliul pentru Stabilitate Financiară (CSF) a publicat, la 9 noiembrie 2015, Lista termenilor și condițiilor privind capacitatea totală de absorbție a pierderilor (TLAC) („standardul TLAC”), care a fost aprobată de G-20 în noiembrie 2015. Obiectivul standardului TLAC este acela de a asigura că băncile de importanță sistemică globală (G-SIB), denumite instituții de importanță sistemică globală (G-SII) în cadrul Uniunii, dispun de capacitatea necesară de absorbție a pierderilor și de recapitalizare pentru a contribui la garantarea faptului că, în cazul unei rezoluții și în perioada imediat următoare, funcțiile esențiale pot fi îndeplinite în continuare fără ca fondurile contribuabililor (fondurile publice) sau stabilitatea financiară să fie puse în pericol. În comunicarea sa din 24 noiembrie 2015³, Comisia s-a angajat să înainteze o propunere legislativă până la sfârșitul anului 2016, astfel încât standardul TLAC să poată fi pus în aplicare în termenul convenit la nivel internațional, și anume până în 2019.
- (2) Punerea în aplicare a standardului TLAC în Uniune trebuie să țină seama de cerința minimă existentă specifică fiecărei instituții privind fondurile proprii și pasivele eligibile („MREL”), aplicabilă tuturor instituțiilor din Uniune, astfel cum este prevăzută în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴. Având în vedere că TLAC și MREL urmăresc același obiectiv, și anume garantarea faptului că instituțiile din Uniune au o capacitate suficientă de absorbție a pierderilor și de recapitalizare, cele două cerințe ar trebui să fie elemente complementare ale unui cadru comun.

---

³ Comunicare a Comisiei către Parlamentul European, Consiliu, Banca Centrală Europeană, Comitetul Economic și Social European și Comitetul Regiunilor „Către finalizarea Uniunii bancare”, 24.11.2015, COM(2015) 587 final.

⁴ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, JO L 173, 12.6.2014, p. 190.

Din punct de vedere operațional, Comisia a propus ca nivelul minim armonizat al standardului TLAC pentru G-SII („cerința minimă TLAC”) să fie introdus în legislația Uniunii prin modificarea Regulamentului (UE) nr. 575/2013⁵, în timp ce majorarea specifică instituției pentru G-SII și cerința specifică instituțiilor care nu intră în categoria G-SII, la care se face referire ca cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile, ar trebui să fie abordate prin modificări specifice ale Directivei 2014/59/UE și ale Regulamentului (UE) nr. 806/2014⁶. Dispozițiile relevante ale prezentului regulament în ceea ce privește capacitatea instituțiilor de absorbție a pierderilor și de recapitalizare ar trebui aplicate în mod consecvent alături de cele din actele legislative menționate anterior și din Directiva 2013/36/UE⁷.

- (3) Lipsa unor norme armonizate în statele membre care participă la mecanismul unic de rezoluție (MUR) în ceea ce privește punerea în aplicare a standardului TLAC ar crea costuri suplimentare și insecuritate juridică pentru instituții și ar îngreuna aplicarea instrumentului de recapitalizare internă pentru instituțiile transfrontaliere. Lipsa unor norme armonizate la nivelul Uniunii duce, de asemenea, la denaturarea concurenței pe piața internă, deoarece costurile pe care instituțiile trebuie să le suporte pentru a respecta cerințele existente și standardul TLAC ar putea varia în mod considerabil de la un stat membru participant la altul. Prin urmare, este necesar să se înlăture aceste obstacole din calea bunei funcționări a pieței interne și să se evite efectele de denaturare a concurenței care rezultă din lipsa unor norme armonizate în ceea ce privește punerea în aplicare a standardului TLAC. În consecință, temeiul juridic adecvat pentru prezentul regulament este articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), interpretat în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.

---

⁵ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, JO L 176, 27.6.2013, p. 1.

⁶ Regulamentul (UE) nr. 806/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 iulie 2014 de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010, JO L 225, 30.7.2014, p. 1.

⁷ Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE, JO L 176, 27.6.2013, p. 338.

- (4) Regulamentul (UE) nr. 806/2014 ar trebui să recunoască în continuare atât strategia de rezoluție cu un singur punct de intrare, cât și strategia de rezoluție cu mai multe puncte de intrare. În strategia cu un singur punct de intrare, numai o entitate din grup, de obicei entitatea-mamă, face obiectul procedurii de rezoluție, în timp ce celelalte entități din grup, de obicei filialele care desfășoară activități economice, nu intră în procedura de rezoluție, ci transferă pierderile și nevoile de recapitalizare entității care va fi supusă rezoluției. În strategia cu mai multe puncte de intrare, mai multe entități din grup pot face obiectul procedurii de rezoluție. Pentru ca strategia de rezoluție dorită să fie aplicată în mod eficace, este important ca entitățile care urmează să fie supuse rezoluției („entități supuse rezoluției”), adică asupra cărora s-ar putea aplica măsurile de rezoluție, împreună cu filialele care aparțin acestor entități („grupuri supuse rezoluției”) să fie clar identificate. De asemenea, această identificare este relevantă pentru a stabili nivelul de aplicare a normelor privind capacitatea de absorbție a pierderilor și de recapitalizare pe care instituțiile financiare ar trebui să îl aplice. Prin urmare, este necesar să se introducă conceptul de „entitate supusă rezoluției” și de „grup supus rezoluției” și să se modifice Regulamentul (UE) nr. 806/2014 în ceea ce privește planificarea rezoluției grupului, astfel încât să se prevadă în mod explicit obligația Comitetului unic de rezoluție („comitetul”) de a identifica entitățile supuse rezoluției și grupurile supuse rezoluției din cadrul unui grup și pentru a analiza în mod adecvat consecințele oricărei măsuri planificate în cadrul grupului în vederea asigurării rezoluției eficace a grupului.
- (5) Comitetul ar trebui să se asigure că instituțiile dispun de o capacitate de absorbție a pierderilor și de recapitalizare suficientă pentru a garanta absorbția pierderilor și recapitalizarea rapidă și fără impedimente, cu un impact minim asupra stabilității financiare și asupra contribuabililor. Acest lucru ar trebui să se obțină prin respectarea de către instituții a unei cerințe minime specifice instituției privind fondurile proprii și pasivele eligibile, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) nr. 806/2014.
- (6) Pentru a alinia numitorii care măsoară capacitatea instituțiilor de absorbție a pierderilor și de recapitalizare la numitorii prevăzuți de standardul TLAC, ar trebui ca MREL să fie exprimată ca procent din quantumul total al expunerii la risc și din indicatorul de măsurare a expunerii pentru calcularea efectului de levier ale instituției relevante.

- (7) Criteriile de eligibilitate a pasivelor care pot fi recapitalizate intern pentru stabilirea MREL ar trebui să fie aliniate îndeaproape la cele prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 575/2013 pentru cerința minimă TLAC, în conformitate cu ajustările complementare și cu cerințele introduse în prezentul regulament. În particular, anumite instrumente de datorie care conțin un element derivat integrat, ca de exemplu anumite instrumente financiare structurate, ar trebui să fie eligibile pentru întrunirea MREL, în măsura în care au un principal fix sau în creștere care se rambursează la scadență și care este cunoscut în prealabil, în timp ce doar rentabilitatea suplimentară este corelată cu un instrument derivat și depinde de performanța unui activ de referință. Având în vedere un astfel de principal, aceste instrumente ar trebui să aibă o foarte bună capacitate de a absorbi pierderile și ar trebui să poată fi recapitalizate intern cu ușurință în caz de rezoluție.
- (8) În categoria pasivelor utilizate pentru respectarea MREL intră, în principiu, toate pasivele corespunzătoare creanțelor deținute de creditori negarantați obișnuiți (pasive nesubordonate), cu excepția cazului în care acestea nu întrunesc criteriile de eligibilitate specifice prevăzute în prezentul regulament. Pentru a consolida posibilitatea de rezoluție a instituțiilor prin utilizarea eficientă a instrumentului de recapitalizare internă, comitetul ar trebui să poată să impună obligația ca cerința specifică instituției să fie întrunită prin pasive subordonate, în special atunci când există indicii clare că, în procedura de rezoluție, creditorii recapitalizați intern ar putea suporta pierderi care ar depăși eventualele pierderi pe care le-ar înregistra în procedura de insolvență. Comitetul ar trebui să evalueze necesitatea de a impune instituțiilor să întrunească MREL prin pasive subordonate, în cazul în care quantumul pasivelor excluse din sfera de aplicare a instrumentului de recapitalizare internă atinge un anumit prag dintr-o categorie de pasive care include pasive eligibile pentru MREL. Ar trebui ca obligația de a întruni MREL prin pasive subordonate să fie impusă pentru un nivel necesar, astfel încât să se prevină situațiile în care pierderile pe care creditorii le-ar înregistra în procedura de rezoluție ar fi mai mari decât pierderile pe care le-ar suporta în procedura de insolvență. Cererile de subordonare a instrumentelor de datorie formulate de comitet cu privire la MREL nu ar trebui să aducă atingere posibilității de a întruni parțial cerința minimă TLAC prin instrumente de datorie nesubordonate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și astfel cum permite standardul TLAC.

Pentru entitățile supuse rezoluției ale G-SII sau pentru băncile de prim rang cu active ale grupului supus rezoluției de peste 100 de miliarde EUR și în mod discreționar, pe baza anumitor criterii și ținând seama de prevalența depozitelor și de absența instrumentelor de datorie în modelul de finanțare, de accesul limitat la piețele de capital pentru pasivele eligibile și de recurgerea la fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru a întruni MREL, comitetul ar trebui să poată impune ca o parte din MREL egală cu nivelul de absorbție a pierderilor și de recapitalizare menționat la articolul 37 alineatul (10) și la articolul 44 alineatul (5) din Directiva 2014/59/UE să fie întrunită prin pasive subordonate și fonduri proprii, inclusiv fondurile proprii utilizate pentru conformarea cu cerința privind amortizorul de capital combinat menționată în Directiva 2013/36/UE. La cererea unei entități supuse rezoluției, autoritățile de rezoluție ar trebui să poată reduce cerința respectivă până la limita care reprezintă proporția unei reduceri posibilă în temeiul articolului 72b alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 în legătură cu cerința minimă TLAC prevăzută în regulamentul respectiv.

În conformitate cu principiul proporționalității, competența de a impune ca MREL să fie întrunită prin pasive subordonate poate fi exercitată de comitet, în măsura în care nivelul general al subordonării impuse sub formă de elemente de fonduri proprii și pasive eligibile, ca urmare a obligației instituțiilor de a se conforma TLAC, MREL și, după caz, cerinței privind amortizorul de capital combinat în temeiul Directivei 2013/36/UE, nu depășește valoarea cea mai mare dintre nivelul de absorbție a pierderilor și de recapitalizare prevăzut la articolul 27 alineatul (7) din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 și formula bazată pe cerințele prudențiale privind pilonul 1 și pilonul 2 și pe cerința privind amortizorul de capital combinat .

- (9) MREL ar trebui să le permită instituțiilor să absoarbă pierderile estimate în procedura de rezoluție sau la atingerea punctului de neviabilitate, după caz, și să recapitalizeze instituția după punerea în aplicare a acțiunilor prevăzute în planul de rezoluție și rezoluția grupului supus rezoluției. Pe baza strategiei de rezoluție pentru care au optat instituțiile, comitetul ar trebui să justifice în mod corespunzător nivelul MREL impus și ar trebui să revizuiască fără întârzieri nejustificate nivelul respectiv pentru a reflecta orice modificare survenită în ceea ce privește nivelul cerinței prevăzute la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE. Drept urmare, nivelul respectiv ar trebui să conștie în suma dintre quantumul pierderilor estimate în procedura de rezoluție care corespunde cerințelor de fonduri proprii ale instituției și quantumul recapitalizării care îi permite instituției ca, după încheierea procedurii de rezoluție ori după exercitarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie, să îndeplinească cerințele de fonduri proprii necesare pentru a fi autorizată să își continue activitățile conform strategiei de rezoluție alese. MREL ar trebui exprimată ca procent din indicatorul de măsurare a valorii totale a expunerii la risc și din indicatorul pentru calcularea efectului de levier, iar instituțiile ar trebui să respecte concomitent nivelul care rezultă din cei doi indicatori. Comitetul ar trebui să ajusteze, în sensul creșterii sau scăderii, quantumurile de recapitalizare pentru orice modificare rezultată în urma acțiunilor prevăzute în planul de rezoluție. Comitetul ar trebui, de asemenea, să fie în măsură să crească quantumul recapitalizării, în vederea asigurării unui grad suficient de încredere a pieței în instituție după punerea în aplicare a măsurilor prevăzute în planul de rezoluție. Nivelul solicitat al amortizorului privind încrederea pieței ar trebui să permită instituției să îndeplinească în continuare condițiile de autorizare pentru o perioadă corespunzătoare, inclusiv să acopere costurile legate de restructurarea activităților sale în urma rezoluției și să mențină un grad suficient de încredere a pieței. Amortizorul privind încrederea pieței ar trebui stabilit în funcție de o parte din cerința privind amortizorul de capital combinat prevăzută de Directiva 2013/36/UE. Comitetul ar trebui să ajusteze în sensul scăderii nivelul amortizorului privind încrederea pieței, dacă un nivel mai scăzut este suficient pentru a asigura o încredere suficientă a pieței, sau să ajusteze nivelul în sensul creșterii, dacă un nivel mai ridicat este necesar pentru a se asigura că, în urma măsurilor prevăzute în planul de rezoluție, entitatea continuă să îndeplinească condițiile de autorizare pentru o perioadă corespunzătoare și să mențină un grad suficient de încredere a pieței.

- (9a) În conformitate cu Regulamentul delegat (UE) 2016/1075 al Comisiei, comitetul ar trebui să examineze baza de investitori a instrumentelor MREL ale unei instituții. Dacă o parte importantă a instrumentelor MREL ale unei instituții este deținută de investitori individuali care este posibil să nu fi primit indicații corecte și vizibile în ceea ce privește riscurile relevante, acest lucru poate constitui în sine un obstacol potențial în calea posibilității de rezoluție. În același timp, dacă o parte importantă a instrumentelor MREL ale unei instituții este deținută de alte instituții, caracterul sistematic al unei reduceri a valorii sau conversii ar putea, de asemenea, să constituie un obstacol potențial în calea posibilității de rezoluție. În cazul în care comitetul constată existența unui obstacol în calea posibilității de rezoluție ca urmare a dimensiunii și a naturii unei anumite baze de investitori, acesta ar putea recomanda instituției să soluționeze obstacolul respectiv. În același timp, dreptul intern poate, în orice caz, restricționa vânzarea și comercializarea anumitor instrumente către anumiți investitori.
- (10) Pentru a consolida posibilitatea de rezoluție a G-SII, pe lângă cerința TLAC minimă prevăzută în Regulamentul (UE) nr. 575/2013, comitetul ar trebui să poată să le impună o MREL specifică instituției. Această MREL specifică instituției ar trebui impusă atunci când cerința minimă TLAC nu este suficientă pentru a absorbi pierderile și a recapitaliza o G-SII conform strategiei de rezoluție alese.

- (11) Atunci când stabilește nivelul MREL, comitetul ar trebui să țină seama de gradul de relevanță sistemică al unei instituții și de impactul negativ pe care intrarea în dificultate a instituției l-ar putea avea asupra stabilității financiare. Comitetul ar trebui să aibă în vedere necesitatea asigurării unor condiții de concurență echitabile între G-SII și alte instituții comparabile de importanță sistemică din statele membre participante. Prin urmare, MREL a instituțiilor care nu sunt identificate drept G-SII, dar a căror relevanță sistemică în statele membre participante poate fi comparată cu relevanța sistemică a G-SII nu ar trebui să devieze în mod disproporționat de la nivelul și componența MREL stabilită în general pentru G-SII.
- (12)
- (13) În conformitate cu Regulamentul nr. 575/2013, instituțiile care se califică drept entități supuse rezoluției ar trebui să facă obiectul MREL doar la nivelul consolidat al grupului supus rezoluției. Aceasta înseamnă că entitățile supuse rezoluției ar trebui să aibă obligația de a emite instrumente și elemente eligibile pentru îndeplinirea MREL creditorilor terți externi care ar fi recapitalizați intern în cazul în care entitatea supusă rezoluției ar intra în procedura de rezoluție.

- (14) Instituțiile care nu sunt entități supuse rezoluției ar trebui să respecte MREL la nivel individual. Nevoile de absorbție a pierderilor și de recapitalizare ale acestor instituții ar trebui asigurate, în general, de entitățile lor respective care sunt supuse rezoluției prin achiziționarea directă sau indirectă de către entitățile supuse rezoluției a instrumentelor de fonduri proprii și a pasivelor eligibile pe care le-au emis aceste instituții sau, atunci când instituțiile nu mai sunt viabile, prin reducerea valorii contabile a acestora sau prin convertirea acestora în instrumente de proprietate. Drept urmare, MREL care se aplică instituțiilor care nu sunt entități supuse rezoluției ar trebui aplicată alături de cerințele aplicabile entităților supuse rezoluției și în concordanță cu aceste cerințe. Astfel, comitetul ar trebui să fie în măsură să aplice procedura de rezoluție unui grup supus rezoluției fără ca o parte din filiale sale să intre în sfera procedurii de rezoluție, evitându-se astfel apariția unor efecte potențial perturbatoare asupra pieței. Dacă atât entitatea supusă rezoluției sau întreprinderea-mamă, cât și filialele sale sunt stabilite în același stat membru și fac parte din același grup supus rezoluției, comitetul ar trebui să poată acorda o derogare deplină de la MREL care se aplică instituțiilor care nu sunt entități supuse rezoluției sau să le permită acestora să întrunească MREL prin garanții acoperite cu garanții reale între întreprinderea-mamă și filialele sale, garanții care pot fi activate în condiții temporale echivalente celor care permit reducerea valorii pasivelor eligibile sau conversia acestora. Garanțiile reale care acoperă garanția ar trebui să fie foarte lichide, iar riscul de piață și de credit ar trebui să fie minim.
- (15) Aplicarea MREL în cazul instituțiilor care nu sunt entități supuse rezoluției ar trebui să fie în conformitate cu strategia de rezoluție aleasă. În special, aplicarea MREL nu ar trebui să modifice raportul de proprietate dintre instituții și grupul supus rezoluției odată ce instituțiile au fost recapitalizate.

- (15a) Regulamentul nr. 575/2013 prevede că autoritățile competente pot acorda o derogare de la aplicarea anumitor cerințe privind solvabilitatea și lichiditatea pentru instituțiile de credit afiliate în mod permanent unui organism central, în cazul în care sunt îndeplinite anumite condiții specifice. Pentru a ține seama de particularitățile unor astfel de rețele cooperative, comitetul ar trebui, de asemenea, să poată acorda o derogare de la aplicarea MREL pentru astfel de instituții de credit, în condiții similare celor din Regulamentul nr. 575/2013, în cazul în care instituțiile de credit și organismul central sunt stabilite în același stat membru, și să le trateze în ansamblu atunci când evaluează condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție. Conformitatea cu cerința MREL externă a grupului supus rezoluției în ansamblu poate fi asigurată în moduri diferite în funcție de caracteristicile mecanismului de solidaritate din fiecare grup, fie luând în considerare doar pasivele eligibile ale organismului central, fie luând în considerare pasivele eligibile ale unora sau ale tuturor entităților din cadrul rețelei.
- (16) Eventualele nerespectări ale cerinței minime TLAC și ale MREL ar trebui abordate în mod adecvat și remediate de autoritățile competente, de autoritățile de rezoluție și de comitet. Având în vedere că nerespectarea acestor cerințe ar putea constitui un obstacol în calea posibilității de rezoluție a instituției sau a grupului, durata procedurilor existente pentru eliminarea obstacolelor din calea posibilității de rezoluție ar trebui redusă pentru a aborda cu celeritate eventualele nerespectări ale acestor cerințe. De asemenea, comitetul ar trebui să poată să le solicite instituțiilor să interzică anumite distribuiri, să modifice profilurile de scadență ale instrumentelor și elementelor eligibile și să pregătească și să pună în aplicare planuri pentru a restabili nivelul cerințelor respective.
- (17) Prezentul regulament, care respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute, mai ales în cartă, în special dreptul de proprietate și libertatea de a desfășura o activitate comercială, trebuie aplicat în conformitate cu aceste drepturi și principii.

- (18) Dat fiind că obiectivele prezentului regulament, și anume stabilirea unor norme uniforme în sensul cadrului de redresare și de rezoluție al Uniunii, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre ci, având în vedere amploarea și efectele acțiunii, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate să adopte prezentul regulament în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum se prevede la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, prevăzut la același articol, dispozițiile prezentului regulament nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (19) Pentru a dispune de o perioadă de timp adecvată pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, prezentul regulament ar trebui să se aplice de la 18 luni de la intrarea sa în vigoare,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificări la Regulamentul (UE) nr. 806/2014

(1) *Articolul 3 alineatul (1) se modifică după cum urmează:*

(a) se introduc următoarele puncte:

„24a. «entitate supusă rezoluției» înseamnă o entitate stabilită într-un stat membru participant, pe care comitetul a identificat-o, în conformitate cu articolul 8, ca o entitate în privința căreia planul de rezoluție prevede măsuri de rezoluție;

24b. «grup supus rezoluției» înseamnă:

(a) o entitate supusă rezoluției și filialele sale care nu sunt:

(i) entități supuse rezoluției, ele însele; sau

(ii) filiale ale altor entități supuse rezoluției; sau

(iii) entități stabilite într-o țară terță care nu sunt incluse în grupul supus rezoluției în conformitate cu planul de rezoluție și filialele lor;

(b) instituțiile de credit afiliate unui organism central, organismul central și orice instituție aflată sub controlul organismului central, în cazul în care una dintre aceste entități este o entitate supusă rezoluției;

24c. «instituție de importanță sistemică globală» (G-SII) înseamnă o G-SII, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 132 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013”;

(b) la punctele 48 și 49, la articolul 20 alineatul (5) litera (d) și la articolul 27 alineatele (1), (4), (5), (6), (7) și (13), cuvintele «pasive eligibile» se înlocuiesc cu „pasive care pot fi recapitalizate intern”;

(c) se introduce următorul punct 49a:

„49a. «pasive eligibile» înseamnă pasivele care pot fi recapitalizate intern ce îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 12c sau la articolul 12h alineatul (3) litera (a).”

(2) La articolul 7 alineatul (3), litera (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) stabilirea nivelului cerinței minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile, în conformitate cu articolele 12-12k”.

(3) Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) Planul de rezoluție descrie opțiunile de aplicare a instrumentelor de rezoluție și de exercitare a competențelor de rezoluție menționate în prezentul regulament în cazul entităților prevăzute la alineatul (1).”;

(b) la alineatul (6), primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Planul de rezoluție prevede măsurile de rezoluție pe care comitetul ar putea să le adopte atunci când una dintre entitățile menționate la alineatul (1) îndeplinește condițiile de declanșare a procedurii de rezoluție.

Informațiile prevăzute la alineatul (9) litera (a) se comunică entității în cauză.”;

(c) la alineatul (9), literele (o) și (p) se înlocuiesc cu următorul text:

„(o) cerințele menționate la articolele 12g și 12h, precum și un termen pentru a ajunge la nivelul respectiv, după caz;

(p) în cazul în care comitetul aplică articolul 12c alineatul (3), un termen pentru conformare de către entitatea supusă rezoluției.”;

(c1) la articolul 8 alineatul (9), se adaugă următorul paragraf:

„La stabilirea termenelor menționate la literele (o) și (p) de la primul paragraf, planul de rezoluție asigură că termenele respective sunt adecvate și iau în considerare:

(a) prevalența depozitelor și absența instrumentelor de datorie în modelul de finanțare;

(b) accesul limitat la piețele de capital pentru pasivele eligibile;

(c) recurgerea la fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru a îndeplini cerința menționată la articolul 12g.”;

(d) alineatul (10) se înlocuiește cu următorul text:

„(10) Planurile de rezoluție a grupului cuprind un plan de rezoluție a grupului menționat la alineatul (1), condus de întreprinderea-mamă din Uniune care este stabilită într-un stat membru participant și identifică măsurile care trebuie luate în privința:

(a) întreprinderii-mamă din Uniune;

(b) filialelor ce fac parte din grup și sunt stabilite în Uniune;

(c) entităților menționate la articolul 2 litera (b); și

(d) sub rezerva articolului 33, a filialelor ce fac parte din grup și sunt stabilite în afara Uniunii.

În conformitate cu măsurile menționate la primul paragraf, planul de rezoluție identifică pentru fiecare grup:

(a) entitățile supuse rezoluției;

(b) grupurile supuse rezoluției.”;

(e) la alineatul (11), literele (a) și (b) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) prezintă măsurile de rezoluție prevăzute a fi luate în cazul unei entități supuse rezoluției în scenariile menționate la alineatul (6) și implicațiile acestor măsuri în ceea ce privește alte entități din grup, întreprinderea-mamă și instituțiile-filiale menționate la alineatul (1);

(a1) atunci când grupul menționat la alineatul (1) cuprinde mai multe grupuri supuse rezoluției, prezintă măsurile de rezoluție prevăzute în privința entităților supuse rezoluției din cadrul fiecărui grup supus rezoluției și implicațiile acestor măsuri asupra:

(i) altor entități din grup care fac parte din același grup supus rezoluției;

(ii) altor grupuri supuse rezoluției;

(b) examinează în ce măsură instrumentele și competențele de rezoluție ar putea fi aplicate entităților supuse rezoluției care sunt stabilite în Uniune și în ce măsură ar putea fi exercitate în mod coordonat, inclusiv măsurile de facilitare a achiziționării de către o terță parte a grupului în ansamblu, a unor linii de activitate separate sau a unor activități realizate de mai multe entități din grup, de anumite entități din grup sau de grupurile supuse rezoluției și identifică eventualele obstacole din calea unei rezoluții coordonate; ”;

(f) la alineatul (12) se introduc următoarele paragrafe:

„Planul de rezoluție este revizuit, după caz, după punerea în aplicare a măsurilor de rezoluție sau după exercitarea competențelor menționate la articolul 21.

La stabilirea termenelor menționate la articolul 8 alineatul (9) literele (o) și (p), comitetul ia în considerare termenul pentru a se conforma cerinței menționate la articolul 104b din Directiva 2013/36/UE.”

(4) Articolul 10 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Se consideră că un grup poate face obiectul rezoluției în cazul în care este fezabil și credibil pentru comitet ca acesta să lichideze entitățile grupului în cadrul procedurii obișnuite de insolvență sau să le aplice procedura de rezoluție cu ajutorul instrumentelor de rezoluție și exercitând competențe de rezoluție în ceea ce privește entitățile supuse rezoluției, evitând pe cât posibil eventuale consecințe negative semnificative, cum ar fi o situație de instabilitate financiară generalizată sau un eveniment sistemic, asupra sistemelor financiare din statele membre în care își au sediul entitățile care aparțin grupului sau din alte state membre ori din Uniune și în vederea asigurării continuității funcțiilor critice realizate de către respectivele entități din grup, atunci când acestea pot fi separate rapid unele de altele, sau prin alte mijloace.

Comitetul informează ABE în timp util atunci când se consideră că rezoluția unui grup este imposibilă.

Atunci când un grup este format din mai multe grupuri supuse rezoluției, comitetul evaluează posibilitatea de rezoluție a fiecărui grup supus rezoluției, în conformitate cu prezentul articol.

Evaluarea menționată la primul paragraf se efectuează pe lângă evaluarea posibilității de rezoluție a întregului grup.”;

(b) la alineatul (7) se adaugă următorul paragraf:

„Comitetul notifică întreprinderii-mamă din Uniune evaluarea sa cu privire la obstacolul din calea posibilității de rezoluție a entității sau a grupului, în cazul în care obstacolul este cauzat de o situație în care:

- (a) entitatea respectă simultan cerința privind amortizorul combinat definită la articolul 128 punctul 6 din Directiva 2013/36/UE și la articolul 141a alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2013/36/UE, însă, în același timp, nu respectă cerința privind amortizorul combinat definită la articolul 128 punctul 6 din Directiva 2013/36/UE și cerința menționată la articolul 141a alineatul (1) litera (d) din Directiva 2013/36/UE; sau
- (b) entitatea nu respectă cerințele menționate la articolele 92a și 494 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau cerințele menționate la articolele 12d și 12e.”;

(c) la alineatul (9) se adaugă următorul paragraf:

„În cazul în care un obstacol în calea posibilității de rezoluție este cauzat de una dintre situațiile menționate la alineatul (7) al doilea paragraf, întreprinderea-mamă din Uniune propune comitetului posibile măsuri de remediere sau de înlăturare a obstacolului identificat în conformitate cu primul paragraf în termen de două săptămâni de la data primirii unei notificări efectuate în conformitate cu alineatul (7).

Calendarul pentru punerea în aplicare a măsurilor propuse ia în considerare motivele care au condus la obstacolul în cauză. După consultarea cu BCE și cu autoritățile competente, comitetul evaluează eficacitatea măsurilor propuse în abordarea sau înlăturarea obstacolului semnificativ în cauză.”;

(d) la alineatul (11), la literele (i) și (j) „articolul 12” se înlocuiește cu „articolele 12g și 12h”;

(e) la alineatul (11) se adaugă următoarele litere:

- „(k) să impună unei entități obligația de a prezenta un plan de restabilire a conformității cu articolele 12g și 12h, exprimată ca quantumul total al expunerii la risc, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, și, dacă este cazul, cu cerința menționată la articolul 128 alineatul (6) din Directiva 2013/36/UE sau cu cerințele menționate la articolul 12g sau 12h, exprimată ca procentaj din indicatorul de măsurare a expunerii totale menționat la articolele 429 și 429a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
- (l) să impună unei entități obligația de a modifica profilul de scadență al instrumentelor de fonduri proprii după obținerea acordului autorității competente și al pasivelor eligibile menționate la articolul 12c sau al elementelor menționate la articolul 12h alineatul (3) literele (a) și (b) pentru a se asigura conformitatea permanentă cu articolul 12g și cu articolul 12h.”

(4a) După articolul 10 se introduce un nou articol 10a:

„Articolul 10a

Competența de a interzice anumite distribuiri

(1) În cazul în care o entitate respectă simultan cerința privind amortizorul combinat definită la articolul 128 punctul 6 din Directiva 2013/36/UE și la articolul 141a alineatul (1) literele (a), (b) și (c) din Directiva 2013/36/UE, însă nu respectă cerința privind amortizorul combinat definită la articolul 128 punctul 6 din Directiva 2013/36/UE și, în același timp,

(i) cerințele menționate la articolul 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și

(ii) cerințele menționate la articolele 12d și 12e,

atunci când calcularea acestora se face în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (a), comitetul are competența de a interzice unei entități să distribuie, în conformitate cu condițiile prevăzute la alineatele (2) și (3), mai mult decât suma maximă distribuibilă referitoare la cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile («M-MDA»), calculată în conformitate cu alineatul (4), prin oricare dintre următoarele acțiuni:

- (a) efectuarea unei distribuiri în legătură cu fondurile proprii de nivel 1 de bază;
- (b) crearea unei obligații de a plăti o remunerație variabilă sau beneficii discreționare de tipul pensiilor sau plata unei remunerații variabile dacă obligația de plată a fost creată la un moment când entitatea nu îndeplinea cerințele privind amortizorul combinat;
- (c) efectuarea de plăți legate de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar.

În cazul în care entitatea se află în situația menționată la primul paragraf, aceasta informează imediat comitetul despre încălcare.

(2) În situația menționată la alineatul (1), comitetul, după consultarea autorității competente, evaluează fără întârzieri inutile dacă să își exercite sau nu competența menționată la alineatul (1),

ținând seama de următoarele elemente:

(a) motivul, durata și amploarea încălcării, precum și impactul acesteia asupra posibilității de rezoluție;

(b) evoluția situației financiare a entității și probabilitatea că aceasta ar putea, în viitorul apropiat, să îndeplinească condiția menționată la articolul 18 alineatul (1) litera (a);

(c) eventualitatea ca entitatea să fie capabilă să asigure conformitatea cu cerințele menționate la alineatul (1) într-un interval de timp rezonabil;

(d) în cazul în care entitatea nu este în măsură să înlocuiască pasivele care nu mai îndeplinesc criteriile de eligibilitate sau de scadență prevăzute la articolele 72b și 72c din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la articolul 12c sau la articolul 12h alineatul (3), indiferent dacă această incapacitate este de natură specifică sau este cauzată de perturbări la nivelul întregii piețe;

(e) dacă exercitarea competenței menționate la alineatul (1) este mijlocul cel mai adecvat și proporțional pentru abordarea situației entității, pe baza potențialului său impact atât asupra condițiilor de finanțare, cât și a posibilității de rezoluție a entității în cauză.

Comitetul își repetă evaluarea oportunității de a exercita competența menționată la alineatul (1) cel puțin o dată pe lună pe durata încălcării, atât timp cât entitatea continuă să se afle în situația menționată la alineatul (1).

(3) Dacă evaluează că entitatea se află încă în situația menționată la alineatul (1) în termen de șase luni de la notificarea unei astfel de situații, comitetul, după consultarea autorității competente, își exercită competența menționată la alineatul (1), cu excepția cazului în care evaluează că sunt îndeplinite cel puțin două dintre următoarele condiții:

- (i) încălcarea este cauzată de o perturbare gravă a funcționării piețelor financiare, care generează tensiuni majore pe piață la nivelul mai multor segmente ale piețelor financiare;
- (ii) perturbarea menționată la punctul (i) duce nu numai la creșterea volatilității prețurilor pentru instrumentele de fonduri proprii și de pasive eligibile ale entității sau la creșterea costurilor pentru entitate, ci și la închiderea totală sau parțială a unor piețe care împiedică entitatea să emită instrumente de fonduri proprii și de pasive eligibile pe piețe;
- (iii) închiderea piețelor menționată la punctul (ii) este constatată nu numai pentru entitatea în cauză, ci și pentru mai multe alte entități;
- (iv) perturbarea menționată la punctul (i) împiedică entitatea în cauză să emită instrumente de fonduri proprii și de pasive eligibile într-un volum suficient pentru a remedia încălcarea;
- (v) o exercitare a competenței menționate la alineatul (1) are efecte de propagare negative pentru o parte a sectorului bancar, care pot submina stabilitatea financiară.

În cazul în care se aplică derogarea prevăzută la paragraful precedent, comitetul notifică autoritatea competentă cu privire la decizia sa și își explică evaluarea în scris.

Comitetul își repetă în fiecare lună evaluarea condițiilor de la paragraful precedent pentru a evalua dacă excepția poate fi aplicată.

(4) «M-MDA» se calculează prin înmulțirea sumei calculate în conformitate cu alineatul (5) cu factorul stabilit în conformitate cu alineatul (6). «M-MDA» este redus prin oricare dintre măsurile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) sau (c).

(5) Suma de înmulțit în conformitate cu alineatul (4) constă în:

- (a) profiturile intermediare neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excluderea oricăror distribuiri de profituri sau a oricăror plăți aferente măsurilor menționate la alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) de la prezentul articol;

plus

- (b) profiturile la sfârșit de exercițiu financiar neincluse în fondurile proprii de nivel 1 de bază în conformitate cu articolul 26 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excluderea oricăror distribuiri de profituri sau a oricăror plăți aferente măsurilor menționate la alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) de la prezentul articol;

minus

- (c) cuantumurile care ar urma să fie plătite ca taxe și impozite dacă ar fi reportate elementele specificate la prezentul alineat literele (a) și (b).

(6) Factorul se stabilește după cum urmează:

- (a) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini oricare dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolele 12d și 12e, exprimate ca procentaj din valoarea totală a expunerilor la risc calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în prima cuartilă (cea inferioară) a cerinței de amortizor combinat, factorul este 0;
- (b) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini oricare dintre cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolele 12d și 12e, exprimate ca procentaj din valoarea totală a expunerilor la risc calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a doua cuartilă a cerinței de amortizor combinat, factorul este 0,2;
- (c) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolele 12d și 12e, exprimate ca procentaj din valoarea totală a expunerilor la risc calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a treia cuartilă a cerinței de amortizor combinat, factorul este 0,4;
- (d) în cazul în care fondurile proprii de nivel 1 de bază menținute de instituție care nu sunt utilizate pentru a îndeplini cerințele de fonduri proprii prevăzute la articolul 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolele 12d și 12e, exprimate ca procentaj din valoarea totală a expunerilor la risc calculată în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, se situează în a patra cuartilă (cea superioară) a cerinței de amortizor combinat, factorul este 0,6;

Limitele inferioară și superioară ale fiecărei quartile a cerinței amortizorului combinat sunt calculate după cum urmează:

$$\text{Limita inferioară a quartilei} = \frac{\text{cerința amortizorului combinat}}{4} \times (Q_n - 1)$$

$$\text{Limita superioară a quartilei} = \frac{\text{cerința amortizorului combinat}}{4} \times Q_n$$

«Q_n» indică numărul ordinal al quartilei în cauză.”

(5) Articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. 806/2014 se înlocuiește cu următoarele articole:

„Articolul 12

Stabilirea cerinței minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile

(1) După consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, comitetul stabilește cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile care pot face obiectul competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, astfel cum se menționează la articolele 12a-12i, pe care entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (2) și entitățile și grupurile menționate la articolul 7 alineatul (4) litera (b) și la articolul 7 alineatul (5) trebuie să le respecte în orice moment, atunci când sunt întrunite condițiile de aplicare a alineatelor respective.

(1a) Orice entitate și entitățile care fac parte din grupurile menționate la alineatul (1) raportează informațiile menționate la articolul 45i alineatul (1) din Directiva 2014/59/UE către autoritatea națională de rezoluție din statul membru participant în care sunt stabilite.

Autoritatea națională de rezoluție transmite comitetului, fără întârzieri nejustificate, informațiile menționate la primul paragraf.

(2) Atunci când elaborează planuri de rezoluție în conformitate cu articolul 9, autoritățile naționale de rezoluție stabilesc, după consultarea autorităților competente, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile care pot face obiectul competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, astfel cum se menționează la articolele 12a-12i, pe care entitățile menționate la articolul 7 alineatul (3) trebuie să le respecte în orice moment. În această privință se aplică procedura prevăzută la articolul 31.

(3) Comitetul stabilește cerința minimă menționată la alineatul (1) în paralel cu elaborarea și menținerea planurilor de rezoluție în temeiul articolului 8.

(4) Comitetul comunică cerința minimă stabilită autorităților naționale de rezoluție. Autoritățile naționale de rezoluție execută instrucțiunile primite din partea comitetului în conformitate cu articolul 29. Comitetul impune autorităților naționale de rezoluție să verifice și să se asigure că instituțiile și întreprinderile-mamă mențin cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile prevăzute la alineatul (1) al prezentului articol.

(5) Comitetul informează BCE și ABE cu privire la cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile pe care le-a stabilit pentru fiecare instituție și întreprindere-mamă în temeiul alineatului (1).

(6) Pentru a asigura aplicarea eficace și consecventă a prezentului articol, comitetul emite orientări și transmite autorităților naționale de rezoluție instrucțiuni cu privire la anumite entități sau grupuri.

Articolul 12a

Aplicarea și calcularea cerinței minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile

(1) Comitetul și autoritățile naționale de rezoluție se asigură că entitățile menționate la articolul 12 alineatele (1) și (2) îndeplinesc, în orice moment, cerințele privind fondurile proprii și pasivele eligibile, în cazul în care sunt impuse de articolele 12a-12i și în conformitate cu acestea.

(2) Cerința menționată la alineatul (1) se calculează în conformitate cu articolul 12d alineatul (3) sau (4), după caz, ca fiind cuantumul fondurilor proprii și al pasivelor eligibile și se exprimă ca procentaj:

- (a) cuantumul total al expunerii la risc al entității relevante menționate la alineatul (1), calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și
- (b) indicatorul de măsurare a expunerii totale al entității relevante menționate la alineatul (1), calculat în conformitate cu articolele 429 și 429a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 12b

Derogare de la cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile

(1) În pofida articolului 12a, comitetul acordă derogare de la cerința prevăzută la articolul 12a alineatul (1) instituțiilor de credit ipotecar finanțate prin obligațiuni garantate care, conform dreptului național, nu sunt autorizate să primească depozite în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) aceste instituții vor fi lichidate prin aplicarea procedurilor naționale de insolvență sau a altor tipuri de proceduri puse în aplicare în conformitate cu articolul 38, 40 sau 42 din Directiva 2014/59/UE, prevăzute pentru aceste instituții și
- (b) procedurile naționale de insolvență respective sau celelalte tipuri de proceduri vor garanta faptul că creditorii acestor instituții, inclusiv deținătorii de obligațiuni garantate, după caz, vor suporta pierderile într-un mod care să permită atingerea obiectivelor rezoluției.

(2) Instituțiile care beneficiază de derogare de la cerința prevăzută la articolul 12 alineatul (1) nu intră în perimetrul de consolidare prevăzut la articolul 12g alineatul (1).

Articolul 12c

Pasivele eligibile ale entităților supuse rezoluției

(1) Pasivele eligibile se includ în quantumul fondurilor proprii și al pasivelor eligibile ale entităților supuse rezoluției numai atunci când acestea îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 72a, cu excepția celor prevăzute la articolul 72b alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul în care prezentul regulament se referă la cerințele prevăzute la articolul 92a sau la articolul 92b din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pasivele eligibile în sensul acestor articole constau în pasivele eligibile, astfel cum sunt definite la articolul 72k din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și stabilite în conformitate cu partea II titlul I capitolul 5a din regulamentul respectiv.

(2) Prin derogare de la articolul 72a alineatul (2) litera (l) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, pasivele care decurg din instrumente de datorie cu caracteristici de instrumente financiare derivate, precum instrumentele financiare structurate, se includ în quantumul fondurilor proprii și al pasivelor eligibile numai atunci când se îndeplinesc toate condițiile următoare:

- (a) quantumul principal al pasivului care rezultă din instrumentul de datorie este cunoscut înainte de momentul emiterii, este fix sau în creștere și nu este afectat de nicio caracteristică de instrument derivat sau instrumentul de datorie include o clauză contractuală care precizează quantumul creanței în caz de rezoluție;
- (b) poziția pasivului care decurge din instrumentul de datorie sau a elementului derivat integrat poate fi evaluată zilnic prin referință la o piață bidirecțională activă și lichidă pentru un instrument echivalent fără risc de credit, în conformitate cu articolele 104 și 105 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013,

sau instrumentul de datorie include o clauză contractuală care specifică
cuantumul creanței în caz de rezoluție;

- (c) instrumentul de datorie, inclusiv caracteristica sa de instrument financiar derivat, nu face obiectul niciunui acord de compensare, iar evaluarea acestuia nu face obiectul articolului 49 alineatul (3) din Directiva 2014/59/UE;

Pasivele menționate la primul paragraf sunt incluse în cuantumul fondurilor proprii și al pasivelor eligibile doar pentru partea care corespunde cuantumului menționat la primul paragraf litera (a).

(2a) Pasivele emise de o filială stabilită în statul membru participant care face parte din același grup supus rezoluției ca entitatea supusă rezoluției către un acționar existent care nu face parte din același grup supus rezoluției se includ în cuantumul fondurilor proprii și al pasivelor eligibile ale entităților supuse rezoluției, cu condiția ca toate condițiile de mai jos să fie îndeplinite:

- (a) sunt emise în conformitate cu articolul 12h alineatul (3) litera (a);
- (b) exercitarea competenței de reducere a valorii contabile sau de conversie în legătură cu astfel de pasive în conformitate cu articolul 21 nu influențează controlul exercitat de entitatea supusă rezoluției asupra filialei;
- (c) nu depășesc un quantum stabilit prin scăderea cuantumului de la punctul (i) din cuantumul de la punctul (ii):
  - (i) suma pasivelor emise pentru entitatea supusă rezoluției și cumpărate de aceasta în mod direct sau indirect, prin intermediul altor entități din același grup supus rezoluției, și cuantumul fondurilor proprii emise în conformitate cu articolul 12h alineatul (3) litera (b);
  - (ii) cuantumul obligatoriu în conformitate cu articolul 12h alineatul (1).

(3) Fără a aduce atingere cerinței minime de la articolul 12d alineatul (3a) și de la articolul 12e alineatul (1) litera (a), comitetul se asigură, din proprie inițiativă, după consultarea autorității naționale de rezoluție sau la propunerea unei autorități naționale de rezoluție, că o parte a cerinței menționate la articolul 12g, egală cu 8 % din totalul pasivelor, inclusiv fonduri proprii, este întrunită de către entitățile supuse rezoluției care sunt G-SII sau de entitățile supuse rezoluției care fac obiectul articolului 12d alineatele (3a) și (3b), prin fonduri proprii și instrumente care îndeplinesc toate condițiile menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția articolului 72b alineatele (3)-(5) din regulamentul respectiv. La cererea unei entități supuse rezoluției, comitetul poate permite ca un nivel mai mic de 8 % din totalul pasivelor, incluzând fondurile proprii, dar mai mare decât quantumul rezultat din aplicarea formulei $(1 - X1/X2) \times 8 \%$ din totalul pasivelor, inclusiv fondurile proprii, să fie respectat de către entitățile supuse rezoluției care sunt GSII sau entitățile supuse rezoluției care fac obiectul articolului 12d alineatul (3a) și (3b) cu fonduri proprii și instrumente care îndeplinesc toate condițiile prevăzute la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția articolului 72b alineatele (3)-(5) din regulamentul respectiv, sub rezerva îndeplinirii condițiilor specificate la literele (a), (b) și (c) de la articolul 72b alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, unde, respectând limita care reprezintă proporția reducerii posibilă în temeiul articolului 72b alineatul (3) din Regulamentul nr. 575/2013:

$X1 = 3,5 \%$ din quantumul total al expunerii la risc, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

$X2 =$ quantumul reprezentat de suma dintre (i) 18 % din quantumul total al expunerii la risc, calculat în conformitate cu articolul 92 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și (ii) cerința menționată la articolul 128 alineatul (6) din Directiva 2013/36/UE.

(4) În cazul entităților supuse rezoluției care nu sunt nici G-SII, nici entități supuse rezoluției care fac obiectul articolului 12d alineatele (3a) și (3b), comitetul poate decide, din proprie inițiativă, după consultarea autorității naționale de rezoluție sau la propunerea unei autorități naționale de rezoluție, că o parte a cerinței menționate la articolul 12g, până la 8 % din totalul pasivelor entității, inclusiv fonduri proprii, sau până la valoarea formulei menționate la alineatul (6), oricare dintre cele două quantumuri este mai mare, este întrunită prin fonduri proprii și instrumente care îndeplinesc toate condițiile menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția articolului 72b alineatele (3)-(5) din regulamentul respectiv, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) pasivele nesubordonate menționate la alineatele (1) și (2) au același rang de prioritate în ierarhia națională a insolvențelor ca și anumite pasive excluse de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) sau cu articolul 27 alineatul (5);
- (b) abordarea riscului ca, drept rezultat al aplicării planificate a competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie a pasivelor nesubordonate care nu sunt excluse de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) sau cu articolul 27 alineatul (5), creditorii creanțelor care decurg din aceste pasive să suporte pierderi mai mari comparativ cu pierderile pe care le-ar suporta în cazul lichidării prin procedura obișnuită de insolvență;

(c) cuantumul pasivelor subordonate nu depășește cuantumul necesar pentru ca creditorii menționați la litera (b) să nu suporte pierderi peste nivelul pierderilor pe care le-ar fi suportat în cazul lichidării prin procedura obișnuită de insolvență.

În cazul în care comitetul stabilește că, dintr-o categorie de pasive care include pasive eligibile, cuantumul pasivelor care prezintă o probabilitate rezonabilă de a fi excluse de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) sau cu articolul 27 alineatul (5) se ridică în total la peste 10 % din categoria respectivă, comitetul evaluează riscurile menționate la litera (b) de la al doilea paragraf.

(5) În sensul alineatelor (3) și (4), datoriile derivate sunt incluse în pasivele totale pe baza faptului că drepturile la compensare ale contrapărții sunt recunoscute pe deplin.

Fondurile proprii ale unei entități, utilizate pentru conformarea la cerința menționată la articolul 128 alineatul (6) din Directiva 2013/36/UE, sunt eligibile pentru conformarea la cerința menționată la alineatele (3) și (4).

(6) Prin derogare de la alineatul (3), comitetul poate decide că cerința menționată la articolul 12g este întrunită de entitățile supuse rezoluției care sunt G-SII sau de entitățile supuse rezoluției care fac obiectul articolului 12d alineatul (3a) sau (3b), prin instrumente care îndeplinesc toate condițiile menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția articolului 72b alineatele (3)-(5) din respectivul regulament, și prin fondurile proprii ale entității în temeiul obligației acesteia de a se conforma cerințelor menționate la articolul 128 alineatul (6) din Directiva 2013/36/UE, la articolul 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la articolul 12d alineatul (3a) și la articolul 12g precum și că nu depășește valoarea cea mai mare dintre 8 % din totalul pasivelor entității, inclusiv fonduri proprii, și cuantumul care rezultă din aplicarea formulei Ax^2+Bx^2+C , unde A, B și C au următoarele valori:

A= cuantumul rezultat din cerința menționată la articolul 92a alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 (pilonul 1)

B= cuantumul rezultat din cerința menționată la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE (pilonul 2R)

C= cuantumul rezultat din cerința menționată la articolul 128 alineatul (6) din Directiva 2013/36/UE (cerința privind amortizorul de capital combinat)

(7) Comitetul poate exercita competența menționată la alineatul (6) cu privire la entitățile supuse rezoluției care sunt G-SII sau fac obiectul articolului 12d alineatul (3a) sau (3b) și care îndeplinesc una dintre condițiile de mai jos, atât timp cât numărul entităților identificate supuse rezoluției nu depășește 30 % din numărul total al entităților supuse rezoluției care sunt G-SII sau fac obiectul articolului 12d alineatul (3a) sau (3b), pentru care comitetul stabilește cerința menționată la articolul 12g:

(a) cerința menționată la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE reflectă faptul că entitatea supusă rezoluției care este o G-SII sau face obiectul articolului 12d alineatul (3a) sau (3b) se numără printre cele 20 % cele mai riscante instituții pentru care comitetul stabilește cerința menționată la articolul 12a sau

(b) în cazul în care, în cursul evaluării precedente a posibilității de rezoluție, au fost identificate obstacole semnificative în calea acestei posibilități și:

(i) nu s-au luat măsuri de remediere în urma aplicării competențelor menționate la articolul 10 alineatul (11) în calendarul impus de autoritatea de rezoluție sau

(ii) obstacolul identificat nu poate fi abordat prin niciuna dintre competențele menționate la articolul 10 alineatul (11), iar exercitarea competenței menționate la alineatul (6) ar compensa parțial sau total impactul negativ al obstacolului semnificativ asupra posibilității de rezoluție sau

(c) autoritatea de rezoluție consideră că fezabilitatea și credibilitatea strategiei de rezoluție preferate a entității sunt limitate, având în vedere dimensiunea entității, gradul său de interconectare, natura, amploarea, riscurile și complexitatea activităților sale, statutul său juridic și structura acționariatului său.

În sensul limitei menționate la primul paragraf, autoritatea de rezoluție rotunjește numărul care rezultă din calcul la cel mai apropiat număr întreg.

(8) Deciziile menționate la alineatele (4) și (6) sunt adoptate de comitet în consultare cu autoritățile competente, inclusiv cu BCE.

Atunci când adoptă deciziile menționate la alineatele (4) și (6), comitetul ia în considerare de asemenea:

(a) adâncimea pieței pentru instrumentele instituției menționate la primul paragraf, prețul unor astfel de instrumente existente și timpul necesar pentru a executa eventualele tranzacții necesare în vederea respectării deciziilor menționate la primul paragraf;

(b) cuantumul instrumentelor de pasive eligibile care îndeplinesc toate condițiile menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu o scadență reziduală mai mică de un an începând de la data deciziei de aplicare a acestei cerințe cu scopul de a face ajustări cantitative la cerința menționată la primul paragraf;

(c) disponibilitatea și valoarea instrumentelor care îndeplinesc toate condițiile menționate la articolul 72a, cu excepția celor menționate la articolul 72b alineatul (2) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(d) dacă cuantumul pasivelor excluse de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile sau de conversie în conformitate cu articolul 27 alineatul (3) sau (5), care, în cadrul unei proceduri obișnuite de insolvență, au o poziție ierarhică egală sau inferioară pasivelor eligibile cu cel mai înalt rang, este semnificativ în comparație cu pasivele eligibile și fondurile proprii ale unei instituții.

În cazul în care cuantumul pasivelor excluse menționate la litera (d) nu depășește 5 % din cuantumul fondurilor proprii și pasivelor eligibile ale unei instituții, suma exclusă este considerată a fi nesemnificativă. Peste această limită, comitetul este cel care evaluează dacă pasivele excluse sunt semnificative.

(e) modelul de afaceri, modelul de finanțare și profilul de risc ale entității, precum și stabilitatea acesteia și capacitatea sa de a contribui la economie;

(f) impactul unor eventuale costuri de restructurare privind recapitalizarea entității.

Stabilirea cerinței minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile

(1) Cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) se stabilește de comitet, după consultarea autorităților competente, inclusiv a BCE, pe baza următoarelor criterii:

- (a) necesitatea de a garanta faptul că grupul supus rezoluției poate face obiectul procedurii de rezoluție prin aplicarea instrumentelor de rezoluție, inclusiv, după caz, a instrumentului de recapitalizare internă, într-un mod care să permită atingerea obiectivelor rezoluției;
- (b) necesitatea de a garanta, atunci când este cazul, că entitatea supusă rezoluției și filialele sale care sunt instituții, dar nu entități supuse rezoluției dispun de suficiente pasive eligibile pentru a asigura că, în situația în care li s-ar aplica instrumentul de recapitalizare internă sau, respectiv, competențele de reducere a valorii contabile și de conversie, pierderile ar putea fi absorbite și cerințele de capital sau, după caz, indicatorul efectului de levier al entităților relevante pot fi readuse la un nivel care să le permită acestora să respecte în continuare condițiile de autorizare și să continue să își desfășoare activitățile pentru care au fost autorizate în conformitate cu Directiva 2013/36/UE sau cu Directiva 2014/65/UE;
- (c) necesitatea de a garanta faptul că, în situația în care, conform planului de rezoluție, anumite clase de pasive eligibile pot fi excluse de la recapitalizarea internă în temeiul articolului 27 alineatul (5) sau pot fi transferate integral unui destinatar în cadrul unui transfer parțial, entitatea supusă rezoluției deține suficiente alte pasive eligibile pentru a asigura că pierderile ar putea fi absorbite și rata fondurilor proprii totale sau, după caz, indicatorul efectului de levier al entității supuse rezoluției pot fi readuse la un nivel care să îi permită să respecte în continuare condițiile de autorizare și să continue să își desfășoare activitățile pentru care a fost autorizată în conformitate cu Directiva 2013/36/UE sau cu Directiva 2014/65/UE;

- (d) dimensiunea, modelul economic, modelul de finanțare și profilul de risc al entității;
- (e) măsura în care intrarea în dificultate a entității ar avea un efect negativ asupra stabilității financiare, în special din cauza contagiunii rezultate de pe urma interconectării entității cu alte instituții sau entități ori cu restul sistemului financiar.

(2) Atunci când planul de rezoluție prevede luarea unor măsuri de rezoluție sau aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie, cuantumul cerinței prevăzute la articolul 12a alineatul (1) este egal cu o valoare suficientă care să asigure:

- (a) absorbția totală a pierderilor pe care se preconizează că le va suferi entitatea («absorbția pierderilor»);
- (b) recapitalizarea entității supuse rezoluției și a filialelor acesteia care sunt instituții, dar nu a entităților supuse rezoluției, la un nivel care să le permită să respecte în continuare condițiile de autorizare și să continue să își desfășoare activitățile pentru care au fost autorizate în conformitate cu Directiva 2013/36/UE, cu Directiva 2014/65/UE sau cu legislația echivalentă («recapitalizare»).

Atunci când planul de rezoluție prevede lichidarea entității în temeiul procedurii obișnuite de insolvență sau al altor proceduri naționale echivalente, comitetul evaluează dacă este justificată limitarea cerinței prevăzute la articolul 12a alineatul (1) pentru entitatea respectivă, astfel încât să nu depășească un quantum suficient pentru absorbția pierderilor în conformitate cu primul paragraf litera (a).

Evaluarea realizată de comitet apreciază, în special, limita menționată la paragraful anterior în ceea ce privește orice posibil impact asupra stabilității financiare și asupra riscului de contagiune în cadrul sistemului financiar.

(3) În cazul entităților supuse rezoluției, quantumul menționat la alineatul (2) cuprinde următoarele:

(a) suma dintre:

(i) quantumul pierderilor care urmează să fie absorbite prin procedura de rezoluție, care corespunde cerințelor menționate la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE în cazul entității supuse rezoluției, la nivelul consolidat al grupului supus rezoluției;

(ii) quantumul recapitalizării care permite grupului supus rezoluției rezultat în urma rezoluției să își restabilească conformitatea cu cerința privind rata fondurilor proprii totale menționată la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința menționată la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE la nivelul consolidat al grupului supus rezoluției după punerea în aplicare a măsurii de rezoluție;

(b) suma dintre:

(i) quantumul pierderilor care urmează să fie absorbite prin procedura de rezoluție, care corespunde cerinței privind indicatorul efectului de levier menționate la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 aplicabilă entității supuse rezoluției la nivelul consolidat al grupului supus rezoluției; și

(ii) quantumul recapitalizării care permite grupului supus rezoluției rezultat în urma rezoluției să își restabilească conformitatea cu cerința privind indicatorul efectului de levier menționată la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 la nivelul consolidat al grupului supus rezoluției după punerea în aplicare a măsurii de rezoluție.

În sensul articolului 12a alineatul (2) litera (a), cerința prevăzută la articolul 12a alineatul (1) se exprimă procentual drept quantumul calculat în conformitate cu litera (a) împărțit la quantumul total al expunerii la risc.

În sensul articolului 12a alineatul (2) litera (b), cerința prevăzută la articolul 12a alineatul (1) se exprimă procentual drept quantumul calculat în conformitate cu litera (b) împărțit la indicatorul de măsurare a expunerii pentru calcularea efectului de levier.

La stabilirea cerinței individuale prevăzute la primul paragraf litera (b), comitetul ține seama de cerințele menționate la articolul 27 alineatul (7).

Atunci când stabilește quantumurile de recapitalizare menționate la paragrafele anterioare, comitetul:

(a) utilizează cele mai recente valori raportate pentru quantumul total relevant al expunerilor la risc sau quantumul expunerii pentru calcularea efectului de levier astfel cum sunt ajustate pentru orice modificare rezultat în urma acțiunilor prevăzute în planul de rezoluție; și

(b) după consultarea BCE și a autorităților competente, ajustează în sensul scăderii sau creșterii quantumul corespunzător cerinței actuale menționate la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE pentru a stabili cerința aplicabilă entităților supuse rezoluției după punerea în aplicare a strategiei de rezoluție preferate.

Comitetul are posibilitatea de a majora cerința prevăzută la primul paragraf litera (a) punctul (ii) cu un quantum adecvat necesar garantării că, în urma rezoluției, entitatea menține încrederea pieței pentru o perioadă corespunzătoare care nu depășește un an («amortizorul privind încrederea pieței»).

În cazul în care se aplică paragraful anterior, amortizorul privind încrederea pieței este stabilit la același nivel cu cerința privind amortizorul combinat menționată la articolul 128 punctul 6 din Directiva 2013/36/UE, cu excepția cerinței menționate la litera (a) a dispoziției respective, care s-ar aplica după aplicarea instrumentelor de rezoluție.

Acest cuantum este ajustat în sensul scăderii în cazul în care, după consultarea autorității competente, comitetul stabilește că ar fi fezabil și credibil ca un cuantum mai scăzut să fie suficient pentru a menține încrederea pieței și a garanta atât furnizarea neîntreruptă a funcțiilor economice esențiale de către instituție, cât și accesul la finanțare fără recurgerea la sprijin financiar extraordinar în afara contribuțiilor din mecanismele de finanțare a rezoluției, în conformitate cu articolul 76 alineatul (3) și articolul 27 alineatul (7), după punerea în aplicare a strategiei de rezoluție. Acest cuantum este ajustat în sensul creșterii în cazul în care, după consultarea autorității competente, comitetul stabilește că este nevoie de un nivel mai ridicat pentru a menține un nivel suficient de încredere a pieței și a garanta atât furnizarea neîntreruptă a funcțiilor economice esențiale de către instituție, cât și accesul la finanțare fără recurgerea la sprijin financiar extraordinar în afara contribuțiilor din mecanismele de finanțare a rezoluției, în concordanță cu articolul 76 alineatul (3) și articolul 27 alineatul (7), pentru o perioadă corespunzătoare care nu depășește un an.

(3a) Pentru entitățile supuse rezoluției care nu fac obiectul articolului 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și care fac parte dintr-un grup supus rezoluției în cazul căruia valoarea totală a activelor depășește 100 de miliarde EUR, nivelul cerinței menționate la alineatul (3) este cel puțin egal cu («cerință aferentă pilonului 1 pentru bănci de prim rang»):

- (a) 13,5 % atunci când este calculat în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (a) și
- (b) 5 % atunci când este calculat în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (b).

Prin derogare de la articolul 12c, entitățile supuse rezoluției menționate la paragraful anterior îndeplinesc nivelul cerinței menționat la paragraful respectiv, și anume 13,5 % atunci când este calculat în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (a) și 5 % atunci când este calculat în conformitate cu articolul 12a alineatul (2) litera (b), prin pasive eligibile care îndeplinesc toate condițiile menționate la articolul 72a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, cu excepția articolului 72b alineatele (3)-(5) din respectivul regulament, prin pasive menționate la articolul 12c alineatul (2a) sau prin fonduri proprii.

(3b) La solicitarea autorității naționale de rezoluție a unei entități supuse rezoluției, comitetul aplică cerințele minime prevăzute la alineatul (3a) entităților supuse rezoluției care nu fac obiectul articolului 92a din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care fac parte dintr-un grup supus rezoluției în cazul căruia valoarea totală a activelor se situează sub 100 de miliarde EUR și pe care autoritatea națională de rezoluție le consideră în mod rezonabil susceptibile de a prezenta un risc sistemic dacă se află în dificultate.

Atunci când decide să adreseze solicitarea menționată la paragraful anterior, autoritatea națională de rezoluție ia în considerare:

- (i) prevalența depozitelor și absența instrumentelor de datorie în modelul de finanțare;
- (ii) accesul limitat la piețele de capital pentru pasivele eligibile;
- (iii) recurgerea la fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru a îndeplini cerința menționată la articolul 45 alineatul (1).

(4) În cazul entităților care nu sunt ele însele entități supuse rezoluției, cuantumul menționat la alineatul (2) cuprinde următoarele:

(a) suma dintre:

(i) cuantumul pierderilor care urmează să fie absorbite care corespunde cerințelor menționate la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE în cazul entității; și

(ii) cuantumul recapitalizării care îi permite entității să își restabilească conformitatea cu cerința privind rata fondurilor proprii totale menționată la articolul 92 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și cerința menționată la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE după exercitarea competenței de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital și a pasivelor eligibile relevante în conformitate cu articolul 21 și rezoluția grupului supus rezoluției; sau

(b) suma dintre:

(i) cuantumul pierderilor care urmează să fie absorbite care corespunde cerinței privind indicatorul efectului de levier menționate la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 aplicabilă entității; și

(ii) cuantumul recapitalizării care îi permite entității să își restabilească conformitatea cu cerința privind indicatorul efectului de levier menționată la articolul 92 alineatul (1) litera (d) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 după exercitarea competenței de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital și a pasivelor eligibile relevante în conformitate cu articolul 21 și rezoluția grupului supus rezoluției.

În sensul articolului 12a alineatul (2) litera (a), cerința prevăzută la articolul 12a alineatul (1) se exprimă procentual drept quantumul calculat în conformitate cu litera (a) împărțit la quantumul total al expunerii la risc.

În sensul articolului 12a alineatul (2) litera (b), cerința prevăzută la articolul 12a alineatul (1) se exprimă procentual drept quantumul calculat în conformitate cu litera (b) împărțit la indicatorul de măsurare a expunerii pentru calcularea efectului de levier.

La stabilirea cerinței individuale prevăzute la primul paragraf litera (b), comitetul ține seama de cerințele menționate la articolul 27 alineatul (7).

Atunci când stabilește quantumurile de recapitalizare menționate la paragrafele anterioare, comitetul:

(a) utilizează cele mai recente valori raportate pentru quantumul total relevant al expunerilor la risc sau quantumul expunerii pentru calcularea efectului de levier astfel cum sunt ajustate pentru orice modificare rezultată în urma acțiunilor prevăzute în planul de rezoluție; și

(b) după consultarea BCE și a autorităților competente, ajustează în sensul scăderii sau creșterii quantumul corespunzător cerinței actuale menționate la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE pentru a stabili cerința aplicabilă entității relevante după exercitarea competenței de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital și a pasivelor eligibile relevante.

Comitetul are posibilitatea de a majora cerința prevăzută la primul paragraf litera (a) punctul (ii) cu un quantum adecvat necesar garantării că, în urma exercitării competenței de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital și a pasivelor eligibile relevante în conformitate cu articolul 21, entitatea îndeplinește în continuare condițiile de autorizare și menține încrederea pieței pentru o perioadă corespunzătoare care nu depășește un an («amortizorul privind încrederea pieței»).

În cazul în care se aplică paragraful anterior, quantumul amortizorului privind încrederea pieței este stabilit la același nivel cu cerința privind amortizorul combinat menționată la articolul 128 punctul 6 din Directiva 2013/36/UE, cu excepția cerinței menționate la litera (a) a dispoziției respective, care s-ar aplica după exercitarea competenței menționate la articolul 21 și rezoluția grupului supus rezoluției.

Acest quantum este ajustat în sensul scăderii în cazul în care, după consultarea autorității competente, comitetul stabilește că ar fi fezabil și credibil ca un quantum mai scăzut să fie suficient pentru a asigura încrederea pieței și a garanta atât furnizarea neîntreruptă a funcțiilor economice esențiale de către instituție, cât și accesul la finanțare fără recurgerea la sprijin financiar extraordinar în afara contribuțiilor din mecanismele de finanțare a rezoluției, în conformitate cu articolul 76 alineatul (3) și articolul 27 alineatul (7), după exercitarea competenței menționate la articolul 21 și după rezoluția grupului supus rezoluției. Acest quantum este ajustat în sensul creșterii în cazul în care, după consultarea autorității competente, comitetul stabilește că este nevoie de un nivel mai ridicat pentru a menține un nivel suficient de încredere a pieței și a garanta atât furnizarea neîntreruptă a funcțiilor economice esențiale de către instituție, cât și accesul la finanțare fără recurgerea la sprijin financiar extraordinar în afara contribuțiilor din mecanismele de finanțare a rezoluției, în concordanță cu articolul 76 alineatul (3) și articolul 27 alineatul (7), pentru o perioadă corespunzătoare care nu depășește un an.

(5) În cazul în care comitetul estimează că anumite categorii de pasive eligibile prezintă o probabilitate rezonabilă de a fi excluse în totalitate sau parțial de la recapitalizarea internă în temeiul articolului 27 alineatul (5) sau că ar putea fi transferate integral unui destinatar în cadrul unui transfer parțial, cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) este întrunită prin alte pasive eligibile cu un quantum suficient pentru:

(a) acoperirea quantumului pasivelor excluse identificate în conformitate cu articolul 27 alineatul (5);

(b) asigurarea îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatul (2).

(6) Decizia comitetului de impunere a unei cerințe minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile în temeiul prezentului articol prezintă motivele care stau la baza deciziei respective, inclusiv o evaluare completă a elementelor menționate la alineatele (2)-(5) și este

revizuită fără întârzieri nejustificate pentru a reflecta orice modificare în ceea ce privește nivelul cerinței menționate la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE.

(7) În sensul alineatelor (3) și (4), cerințele de capital se interpretează în conformitate cu modul în care autoritatea competentă aplică dispozițiile tranzitorii prevăzute în partea a zecea titlul I capitolele 1, 2 și 4 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și în dispozițiile din legislația națională care permit autorităților competente să exercite opțiunile care le-au fost acordate prin regulamentul respectiv.

Articolul 12e

Stabilirea cerinței minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile pentru entitățile supuse rezoluției ale G-SII și alte filiale semnificative ale G-SII din afara UE

(1) Cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile aplicabilă unei entități supuse rezoluției care este o G-SII sau care este parte a unei G-SII constă în:

- (a) cerințele menționate la articolele 92a și 494 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și
- (b) orice cerință suplimentară privind fondurile proprii și pasivele eligibile stabilită de comitet și aplicabilă entității, în conformitate cu alineatul (2), care este întrunită prin pasive care îndeplinesc condițiile de la articolul 12c.

(1a) Cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) privind o entitate care face obiectul cerinței menționate la articolele 92b și 494 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 cuprinde următoarele:

- (a) cerințele menționate la articolele 92b și 494 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013; și
- (b) orice cerință suplimentară privind fondurile proprii și pasivele eligibile, stabilită de autoritatea de rezoluție în conformitate cu alineatul (2), care este întrunită prin pasive care îndeplinesc condițiile de la articolul 12h.

- (2) Comitetul impune o cerință suplimentară privind fondurile proprii și pasivele eligibile, menționată la alineatul (1) litera (b) și la alineatul (1a) litera (b) numai:
- (a) în cazul în care cerința menționată la litera (a) de la alineatele (1) și (1a) nu este suficientă pentru îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 12d și
- (b) în măsura în care se asigură că sunt îndeplinite condițiile de la articolul 12d.
- (3) Decizia comitetului de impunere a unei cerințe suplimentare privind fondurile proprii și pasivele eligibile adoptată în temeiul alineatului (1) litera (b) include motivele acelei decizii, inclusiv o evaluare completă a elementelor menționate la alineatul (2) și este revizuită fără întârzieri nejustificate pentru a reflecta eventualele modificări în ceea ce privește nivelul cerinței menționate la articolul 104a din Directiva 2013/36/UE aplicabile grupului supus rezoluției.

Articolul 12g

Aplicarea cerinței minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile în cazul entităților supuse rezoluției

- (1) Entitățile supuse rezoluției respectă cerințele prevăzute la articolele 12c-12f, pe bază consolidată, la nivelul grupului supus rezoluției.
- (2) Cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) impusă unei entități supuse rezoluției stabilite într-un stat membru participant la nivelul consolidat al grupului supus rezoluției se stabilește de către comitet, după consultarea autorității de rezoluție a grupului, în cazul în care este alta decât comitetul și supraveghetorul consolidant, pe baza cerințelor prevăzute la articolele 12c-12f și după ce s-a stabilit dacă filialele grupului din țările terțe vor face obiectul unor proceduri de rezoluție distincte, în conformitate cu planul de rezoluție.

(3) Pentru grupurile supuse rezoluției astfel cum sunt definite la litera (b) de la articolul 3 alineatul (1) punctul 24b, comitetul stabilește, în funcție de caracteristicile mecanismului de solidaritate și de strategia de rezoluție preferată, modul în care entitățile din cadrul grupului supus rezoluției îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 12d alineatele (3) și (3a) pentru a asigura că grupul supus rezoluției în ansamblu îndeplinește cerința menționată la alineatele (1) și (2).

Articolul 12h

Aplicarea cerinței în cazul entităților care nu sunt ele însele entități supuse rezoluției

(1) Instituțiile care sunt filiale ale unei entități supuse rezoluției sau ale unei entități dintr-o țară terță, dar care nu sunt ele însele entități supuse rezoluției sau entități care nu fac obiectul articolului 12g alineatul (3) respectă, pe bază individuală, cerințele prevăzute la articolele 12d și 12f.

După consultarea autorităților competente și a BCE, comitetul poate decide să aplice cerința prevăzută la prezentul articol uneia dintre entitățile menționate la articolul 2 litera (b) care este o filială a unei entități supuse rezoluției, dar care nu este la rândul său o entitate supusă rezoluției.

Prin derogare de la primul paragraf, întreprinderile-mamă din Uniune care nu sunt entități supuse rezoluției și sunt filiale ale unor entități din țări terțe respectă cerințele prevăzute la articolele 12e-12g, pe bază consolidată.

În ceea ce privește grupurile supuse rezoluției, identificate în temeiul articolului 3 alineatul (1) punctul 24b litera (b), instituțiile de credit afiliate unui organism central și un organism central care nu sunt entități supuse rezoluției și instituțiile de credit afiliate unui organism central și un organism central care sunt entități supuse rezoluției, dar care nu fac obiectul articolului 12g alineatul (3) respectă, pe bază individuală, cerințele prevăzute la articolul 12d.

În cazul unei entități menționate la prezentul alineat, cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) se stabilește pe baza cerințelor prevăzute la articolul 12d.

(2) Cerința prevăzută la articolul 12a alineatul (1) aplicabilă entităților menționate la alineatul (1) îndeplinește criteriile de eligibilitate prevăzute la alineatul (3).

(3) Cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) se întrunește prin unul sau mai multe dintre următoarele elemente:

(a) pasive care:

(i) sunt emise pentru entitatea supusă rezoluției și sunt achiziționate de către aceasta, direct sau indirect, prin intermediul altor entități din același grup supus rezoluției care a achiziționat pasivele de la entitatea care face obiectul prezentului articol sau de către un acționar existent care nu face parte din același grup supus rezoluției în măsura în care exercitarea competenței de reducere a valorii contabile sau de conversie în conformitate cu articolul 21 nu influențează controlul exercitat de entitatea supusă rezoluției asupra filialei;

(ii) îndeplinesc criteriile de eligibilitate menționate la articolul 72a, cu excepția articolului 72b alineatul (2) literele (b), (c), (k), (l) și (m) și alineatele (3)-(5) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;

(iii) în procedura obișnuită de insolvență, au aceeași poziție ierarhică precum instrumentele de fonduri proprii sau se situează sub pasivele care nu îndeplinesc condiția menționată la punctul (i) și nu sunt eligibile pentru cerințele de fonduri proprii;

(iv) sunt supuse competenței de reducere a valorii contabile sau de conversie, în conformitate cu articolul 21, care este în concordanță cu strategia de rezoluție a grupului supus rezoluției, fără a influența în special controlul exercitat de entitatea supusă rezoluției asupra filialei;

(v) achiziționarea pasivelor nu este finanțată în mod direct sau indirect de entitatea care face obiectul prezentului articol;

(vi) dispozițiile care reglementează pasivele nu indică în mod explicit sau implicit că acestea vor fi rambursate, răscumpărate, restituite sau că opțiunile de cumpărare aferente pot fi exercitate anticipat, după caz, de către entitatea care face obiectul prezentului articol în alte cazuri decât insolvența sau lichidarea entității, iar entitatea nu face nicio altă mențiune în acest sens;

(vii) dispozițiile care reglementează pasivele nu dau deținătorului dreptul de a accelera viitoarele plăți programate ale dobânzii sau principalului, decât în caz de insolvență sau de lichidare a entității care face obiectul prezentului articol;

(viii) nivelul plăților de distribuiri, după caz, aferente pasivelor nu este modificat pe baza calității creditului entității care face obiectul prezentului articol sau al întreprinderii-mamă a acesteia;

(b) instrumente de fonduri proprii care:

(i) sunt emise pentru entități care sunt incluse în același grup supus rezoluției și achiziționate de către acestea sau

(ii) sunt emise pentru entități care nu sunt incluse în același grup supus rezoluției și achiziționate de către acestea în măsura în care exercitarea competenței de reducere a valorii contabile sau de conversie în conformitate cu articolul 21 nu influențează controlul exercitat de entitatea supusă rezoluției asupra filialei.

(4) Comitetul poate permite ca cerința să fie îndeplinită integral sau parțial cu o garanție furnizată de entitatea supusă rezoluției, care îndeplinește următoarele condiții:

(a) atât filiala, cât și entitatea supusă rezoluției sunt stabilite în același stat membru participant și fac parte din același grup supus rezoluției;

(b) garanția se acordă pentru un quantum cel puțin echivalent celui al cerinței pe care o substituie;

- (c) garanția este activată atunci când filiala este în incapacitatea de a-și achita datoriile sau alte obligații la scadență sau atunci când s-a efectuat constatarea în conformitate cu articolul 21 alineatul (3) în ceea ce privește filiala, luându-se în considerare evenimentul care survine mai întâi;
- (d) garanția este acoperită cu garanții reale printr-un contract de garanție financiară, astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2002/47/CE pentru cel puțin 50 % din valoarea sa;
- (e) garanțiile reale care acoperă garanția îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 197 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, iar, în urma unor marje de ajustare (haircuts) prudente și adecvate, sunt suficiente pentru a acoperi în întregime cuantumul garantat;
- (f) garanțiile reale care acoperă garanția sunt negrevate de sarcini și mai ales nu sunt folosite drept garanții reale pentru acoperirea niciunei alte garanții;
- (g) garanțiile reale au o scadență efectivă care îndeplinește aceeași condiție privind scadența ca și cea menționată la articolul 72c alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și
- (h) nu există obstacole juridice, de reglementare sau operaționale în calea transferului garanțiilor reale de la entitatea supusă rezoluției către filiala relevantă, inclusiv în cazul în care se iau măsuri de rezoluție în privința entității supuse rezoluției. La cererea comitetului, entitatea supusă rezoluției pune la dispoziție un aviz juridic independent, scris și fundamentat, sau demonstrează în mod satisfăcător că nu există obstacole juridice, de reglementare sau operaționale în calea transferului garanțiilor reale către filiala relevantă.

Derogarea de la cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile aplicabilă entităților care nu sunt ele însele entități supuse rezoluției

- (1) Comitetul poate acorda o derogare deplină de la aplicarea articolului 12h unei filiale a unei entități supuse rezoluției stabilite în unul dintre statele membre participante, atunci când:
  - (a) atât filiala, cât și entitatea supusă rezoluției sunt stabilite în același stat membru participant și fac parte din același grup supus rezoluției;
  - (b) entitatea supusă rezoluției respectă cerința menționată la articolul 12g;
  - (c) nu există niciun obstacol practic sau legal semnificativ, actual sau potențial în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării datoriilor de către entitatea supusă rezoluției către filială, referitor la care s-a luat o decizie în conformitate cu articolul 21 alineatul (3), în special atunci când se iau măsuri de rezoluție în cazul entității supuse rezoluției.
- (2) Comitetul poate acorda o derogare deplină de la aplicarea articolului 12h unei filiale a unei entități supuse rezoluției stabilite în unul dintre statele membre participante, atunci când:
  - (a) atât filiala, cât și întreprinderea-mamă care nu este o entitate supusă rezoluției sunt stabilite în același stat membru participant și fac parte din același grup supus rezoluției;
  - (b) întreprinderea-mamă respectă cerința menționată la articolul 12a alineatul (1) privind baza subconsolidată;
  - (c) nu există niciun obstacol practic sau legal semnificativ, actual sau potențial în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării datoriilor de către întreprinderea-mamă către filială, referitor la care s-a luat o decizie în conformitate cu articolul 21 alineatul (3), în special atunci când se iau măsuri de rezoluție în cazul întreprinderii-mamă.

Derogări pentru instituțiile de credit afiliate în mod permanent unui organism central

- (1) În conformitate cu dreptul intern al unui stat membru participant, comitetul poate acorda o derogare de la aplicarea articolelor 12g sau 12h în cazul uneia sau mai multor instituții de credit afiliate în mod permanent unui organism central, în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
- (a) instituțiile de credit și organismul central fac obiectul supravegherii de către aceeași autoritate competentă și sunt stabilite în același stat membru și fac parte din același grup supus rezoluției;
  - (b) angajamentele organismului central și ale instituțiilor afiliate constituie angajamente solidare sau angajamentele instituțiilor afiliate sunt în întregime garantate de organismul central;
  - (c) cerința minimă privind fondurile proprii și pasivele eligibile, solvabilitatea și lichiditatea organismului central și ale tuturor instituțiilor afiliate acestuia sunt supravegheate în ansamblul lor, pe baza situațiilor financiare consolidate ale acestor instituții;
  - (d) conducerea organismului central este abilitată să emită instrucțiuni către organele de conducere ale instituțiilor afiliate și
  - (e) grupul relevant supus rezoluției respectă cerința menționată la articolul 12g alineatul (3) și
  - (f) nu există niciun impediment practic sau legal semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide a pasivelor între organismul central și instituțiile de credit afiliate, în caz de rezoluție.

Articolul 12j

Nerespectarea cerinței minime privind fondurile proprii, pasivele eligibile și nerespectarea orientărilor

- (1) Orice nerespectare a cerinței minime privind fondurile proprii și pasivele eligibile menționată la articolele 12d sau 12e de către o entitate este abordată de comitet și de alte autorități relevante prin cel puțin unul dintre următoarele mijloace:
  - (a) competența de a aborda sau de a elimina obstacolele din calea posibilității de rezoluție în conformitate cu articolul 10;
  - (b) măsurile menționate la articolul 104 din Directiva 2013/36/CE;
  - (ba) competența menționată la articolul 10a;
  - (c) măsurile de intervenție rapidă în conformitate cu articolul 13;
  - (d) sancțiuni administrative și alte măsuri administrative în conformitate cu articolul 110 și cu articolul 111 din Directiva 2014/59/UE;
  - (e) o evaluare care să determine dacă instituția se află sau este susceptibilă de a se afla în dificultate, în conformitate cu articolul 18”.
- (3) Comitetul, autoritățile de rezoluție și autoritățile competente ale statelor membre participante se consultă atunci când își exercită competențele menționate la alineatul 1 literele (a)-(e).

Dispoziții tranzitorii și ulterioare încheierii procedurii de rezoluție

- (1) Prin derogare de la articolul 12a alineatul (1), comitetul stabilește o perioadă de tranziție adecvată pentru ca o entitate să îndeplinească cerințele menționate la articolele 12g sau 12h, sau o cerință datorată aplicării articolului 12c alineatul (3), (4) sau (6), după caz. Termenul pentru îndeplinirea cerințelor menționate la articolele 12g sau 12h sau a unei cerințe datorate aplicării articolului 12c alineatul (3), (4) sau (6) este 1 ianuarie 2024.

Autoritatea de rezoluție stabilește un nivel al țintei intermediare pentru cerințele prevăzute la articolul 12g sau 12h sau pentru o cerință datorată aplicării articolului 12c alineatul (3), (4) sau (6), după caz, pe care o instituție sau o entitate menționată la articolul 1 alineatul (1) punctele (b), (c) și (d) o îndeplinește la 1 ianuarie 2022. Ținta intermediară asigură, de regulă, o acumulare liniară de pasive eligibile și de fonduri proprii pentru stabilirea cerinței.

Comitetul poate stabili o perioadă de tranziție care depășește data de 1 ianuarie 2024, în cazuri justificate în mod corespunzător și adecvate, pe baza criteriilor menționate la alineatul (4) și luând în considerare:

- (a) evoluția situației financiare a entității;
- (b) eventualitatea ca entitatea să fie capabilă să asigure conformitatea cu cerințele menționate la articolele 12g sau 12h datorate aplicării articolului 12c alineatul (3), (4) sau (6) într-un interval de timp rezonabil;
- (c) dacă entitatea este sau nu în măsură să înlocuiască pasivele care nu mai îndeplinesc criteriile de eligibilitate sau de scadență prevăzute la articolele 72b și 72c din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, la articolul 12c sau la articolul 12h alineatul (3), indiferent dacă această incapacitate este de natură specifică sau este cauzată de perturbări la nivelul întregii piețe.

(1a) Termenul pentru îndeplinirea nivelului minim al cerințelor menționate la articolul 12d alineatele (3a) și (3b) este 1 ianuarie 2022.

(1b) Nivelul minim al cerinței menționate la articolul 12d alineatele (3a) și (3b) nu se aplică în cazurile următoare:

- (a) în cursul celor trei ani de la data la care entitatea de rezoluție începe să se afle în situația menționată la articolul 12d alineatul (3a) sau (3b);
  - (b) în cursul celor doi ani de la data la care comitetul a aplicat instrumentul de recapitalizare internă;
  - (c) în cursul celor doi ani de la data la care entitatea de rezoluție a pus în aplicare o măsură alternativă a sectorului privat menționată la articolul 18 alineatul (1) litera (b) prin care s-a redus valoarea instrumentelor de capital și a altor datorii sau acestea au fost convertite în fonduri proprii de nivel 1 de bază în scopul recapitalizării entității supuse rezoluției fără aplicarea instrumentelor de rezoluție.
- (2) Prin derogare de la articolul 12a alineatul (1), autoritățile de rezoluție stabilesc o perioadă de tranziție adecvată pentru îndeplinirea cerințelor menționate la articolele 12g sau 12h sau a unei cerințe datorate aplicării articolului 12c alineatele (3), (4) și (6), după caz, de o entitate căreia i s-au aplicat instrumente de rezoluție sau competența de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital și a pasivelor eligibile relevante.

- (3) În sensul alineatelor (1), (1a) și (2), comitetul comunică entității o MREL planificată pentru fiecare perioadă de 12 luni din cadrul perioadei de tranziție cu scopul de a facilita o acumulare treptată a capacității sale de absorbție a pierderilor și de recapitalizare. La sfârșitul perioadei de tranziție, MREL este egal cu quantumul stabilit în temeiul articolului 12d alineatul (3a) și (3b), al articolului 12g, al articolului 12h sau al articolului 12c alineatul (3), (4) sau (6), după caz.
- (4) Atunci când stabilesc perioadele de tranziție, autoritățile de rezoluție iau în considerare:
- (a) prevalența depozitelor și absența instrumentelor de datorie în modelul de finanțare;
  - (b) accesul la piețele de capital pentru pasivele eligibile;
  - (c) recurgerea la fonduri proprii de nivel 1 de bază pentru a îndeplini cerințele menționate la articolul 12g.
- (5) Sub rezerva alineatului (1), comitetul nu este împiedicat să modifice ulterior fie perioada de tranziție, fie un MREL planificat prevăzut la alineatul (3).”
- (6) Articolul 16 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:
- „(2) Comitetul ia o măsură de rezoluție în legătură cu o întreprindere-mamă menționată la articolul 2 litera (b) în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 18 alineatul (1).”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Comitetul poate hotărî cu privire la o măsură de rezoluție ce vizează o întreprindere-mamă, chiar dacă aceasta nu îndeplinește condițiile stabilite la articolul 18 alineatul (1), atunci când întreprinderea-mamă în cauză este o entitate supusă rezoluției și atunci când una sau mai multe din filialele sale care sunt instituții și nu entități supuse rezoluției îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 18 alineatul (1) și, în caz de intrare în dificultate, natura activelor și pasivelor acestora pune în pericol o instituție sau grupul în ansamblu, iar măsurile de rezoluție cu privire la întreprinderea-mamă în cauză sunt necesare pentru rezoluția acestor filiale care sunt instituții ori pentru rezoluția grupului ca întreg.”

(7) La articolul 18 alineatul (1) litera (b), cuvintele „instrumentelor de capital relevante” se înlocuiesc cu „instrumentelor de capital și a pasivelor eligibile relevante” menționate la articolul 12h alineatul (3) litera (a)”.

(7a) La articolul 18, după alineatul (1) se introduce următorul alineat:

„(1a) Comitetul poate adopta o schemă de rezoluție în conformitate cu articolul 18 alineatul (1) în ceea ce privește un organism central și toate instituțiile de credit afiliate, în cazul în care organismul central și instituțiile de credit afiliate în ansamblu îndeplinesc condițiile de la articolul 18 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(c).”

(8) La articolul 20 alineatul (5), litera (c) se înlocuiește cu următorul text:

„(c) în cazul în care este exercitată competența de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital relevante și a pasivelor eligibile în conformitate cu articolul 21 alineatul (7), să fundamenteze decizia privind amploarea anulării sau diluării instrumentelor de proprietate, precum și amploarea reducerii valorii contabile sau a conversiei instrumentelor de capital relevante și a pasivelor eligibile;”.

(9) Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) titlul se înlocuiește cu următorul text:

„*Reducerea* valorii contabile și conversia instrumentelor de capital și a pasivelor eligibile”;

(b) la alineatul (1) prima teză, cuvintele „instrumentele de capital” se înlocuiesc cu „instrumentele de capital și pasivele eligibile”;

(c) la alineatul (1) litera (b), cuvintele „instrumentelor de capital” se înlocuiesc cu „instrumentelor de capital și a pasivelor eligibile”;

(d) la alineatul (3) litera (b), cuvintele „instrumentelor de capital” se înlocuiesc cu „instrumentelor de capital și a pasivelor eligibile”;

(e) la alineatul (8) al doilea paragraf, cuvintele „a instrumentelor de capital” se înlocuiesc cu „a instrumentelor de capital și a pasivelor eligibile”;

(f) alineatul (7) se înlocuiește cu următorul text:

„(7) În cazul în care sunt îndeplinite una sau mai multe dintre condițiile specificate la alineatul (1), comitetul stabilește, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 18, dacă competențele de reducere a valorii contabile sau de conversie a instrumentelor de capital și a pasivelor eligibile relevante se exercită separat sau, conform procedurii prevăzute la articolul 18, în combinație cu o măsură de rezoluție.

Competența de a reduce valoarea contabilă a pasivelor eligibile sau de a le converti independent de măsura de rezoluție poate fi exercitată numai în ceea ce privește pasivele eligibile care îndeplinesc condițiile menționate la articolul 12 alineatul (3) litera (a), cu excepția condiției referitoare la scadența reziduală a datoriilor, și, atunci când este exercitată, respectă articolul 15 alineatul (1) litera (g). După exercitarea competenței de reducere a valorii contabile sau de conversie a pasivelor eligibile, independent de măsura de rezoluție, se efectuează evaluarea prevăzută la articolul 20 alineatul (16) și se aplică articolul 76 alineatul (1) litera (e).

În cazul în care entitatea supusă rezoluției a achiziționat instrumente de capital și pasive eligibile relevante, indirect, prin intermediul altor entități din același grup supus rezoluției, competența de a reduce valoarea contabilă sau de a converti este exercitată împreună cu exercitarea aceleiași competențe la nivelul întreprinderii-mamă a entității în cauză sau al unor întreprinderi-mamă ulterioare care nu sunt entități supuse rezoluției, astfel încât entitatea în cauză să fie recapitalizată de entitatea supusă rezoluției iar pierderile să fie transferate efectiv acesteia din urmă.

În cazul în care o măsură de rezoluție este luată în legătură cu o entitate care este supusă rezoluției sau, în circumstanțe excepționale care se abat de la planul de rezoluție, în legătură cu o entitate care nu este supusă rezoluției, cuantumul care este redus, redus ca valoare contabilă sau convertit, în conformitate cu articolul 21 alineatul (10), la nivelul entității respective se ia în considerare la calcularea pragurilor prevăzute la articolul 27 alineatul (7) litera (a) care se aplică entității în cauză.”;

(g) la alineatul (10) se adaugă următoarea literă:

„(d) valoarea principalului pasivelor eligibile menționată la alineatul (7) se reduce sau se convertește în instrumente de fonduri proprii de nivel 1 de bază, sau se iau ambele măsuri, în proporția impusă pentru a atinge obiectivele rezoluției stabilite la articolul 14 sau în limitele capacității pasivelor eligibile, reținându-se valoarea cea mai mică.”

(11) La articolul 27 alineatul (3), litera (f) se înlocuiește cu următorul text:

„(f) datorii cu o scadență reziduală mai mică de șapte zile față de sisteme sau operatori de sisteme desemnați în conformitate cu Directiva 98/26/CE sau față de participanții la astfel de sisteme, care rezultă din participarea la un astfel de sistem, sau față de CPC-urile centrale din țări terțe recunoscute de ESMA;”

(12) La articolul 27 alineatul (3), se introduce litera (h):

„(h) datorii către entități care fac parte din același grup supus rezoluției fără a fi ele însele entități supuse rezoluției, indiferent de scadența lor, cu excepția cazului în care aceste datorii au o poziție ierarhică situată sub datoriile negarantate obișnuite în temeiul dreptului național relevant al statului membru participant care stabilește ierarhia creanțelor aplicabile la [data aplicării prezentului regulament].

În cazul în care se aplică paragraful anterior, comitetul evaluează dacă cuantumul instrumentelor care respectă articolul 12h alineatul (3) este suficient pentru a sprijini punerea în aplicare a strategiei de rezoluție preferate.”

(12a) La articolul 27 alineatul (5), după ultimul paragraf se introduce următorul paragraf:

„Comitetul evaluează cu atenție dacă datoriile față de instituții sau entități care fac parte din același grup supus rezoluției fără a fi ele însele entități supuse rezoluției și care nu sunt excluse de la aplicarea competențelor de reducere a valorii contabile și de conversie în temeiul alineatului (3) litera (h) din prezentul articol ar trebui să fie excluse total sau parțial, în temeiul literelor (a)-(d) de la prezentul alineat, pentru a asigura punerea în aplicare eficace a strategiei de rezoluție.”

(13) La articolul 31 alineatul (2), „articolul 45 alineatele (9)-(13)” se înlocuiește cu „articolul 45h”.

Articolul 6

Intrare în vigoare

(1) Prezentul regulament de modificare intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

(2) Prezentul regulament se aplică în termen de 18 luni de la data intrării sale în vigoare.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European

Pentru Consiliu

Președintele

Președintele